

Jóansøkan í Vági 1970

Seinasta leygardag og sunnudag hildu vágbingar jóansøku. Tá vit hava broytt jóansøkadag til fyrstkomandi leygardag og sunnudag eftir sjálvan jóansøkadag, so kemur tað av, at ítróttarfolk, sum hava fast arbeiði, ikki so gott kunnu leggja arbeiði niður mitt í vikuni fyri at koma víð til stevnuna.

Fyrstu fer vágbingar og tvørá menn komu saman til stevnuhald var jóansøkadag í 1924. Eg var staddur á eystlandinum í Íslandi tað árið, men mær er sagt frá, at tað vóru vágbingarnir Petur Nolsøe (c), Dion Nolsøe og Jens Christian Skaalum

tvørá menn við grind, sum varð ríkin inn á Tvøroyri, har hon legði beinini.

Hetta kom sostatt, at verða ein minniligur dagur í dupultan forstend.

Árið eftir, í 1925, fóru so vágbingar á Tvøroyri at halda jóansøku, og hava síðan tá hildið jóansøku skiftivís annaðhvørt ár á Tvøroyri, og annaðhvørt ár í Vági, burtursæð frá tveimum árum undir seinasta heimsbardaga, har eingin jóansøka varð hildin.

Ikki hevur jóansøkadagur altíð verið góðveðursdagur, um hann so enn fellur uppá há-

Hvar »Dimmalætting« hevur fingið tað frá dugi eg ikki at siga, men har stóð so fyri nøkrum árum síðani, skriva frá ár 1584:

St. Hans Dag denne sommer, under en frygtelig kulde og Snestorm der indtraf paa Færøerne, fandtes paa Kysten af »Lille Dimon« fire smaa Hvaler, kaldet nyðingar.

Hetta man ikki vera fyrstu fer ið foroyingar reka grind á land, tí fari eg at taka eitt brot úr Seyðabrævinum sum er skrivt um 1298.

Um hval og grind. Rættarbót fyrri Foroyar, givin av Hákon hertuga Magnussoni i Oslo tann 28. juni 1298. Kend undir navninum: »Seyðabrævið« Rættarbót hertuga Magnussonar fyrri Foroyar, kalla: »Seyðabrævið«, skriva i skinnbók, og sum liggur á tí kongiliga bókasavninum i Stockholm.

8. Nú um húskallar hjá bøndu hitta hval úti á havi og skera skipsfarm av, tá hava teir sjeinda part av, men um teir flyta hval til lands óskornan, tá havi teir slikt av, sum landsbók mælir. Nú reka menn hval á land, men sum ikki eiga jorð omanfyri, veioa og bjarga úr flóðarmáli, teir skulu hava fjórðing burtur av. So er um treð somuleiðis. Men um menn finna neyt ella seyðir ella annað fe út á havi og flyta á land, tá skulu teir hava fjórðing burtur av.

J. P. Thomsen.

sum settu í samband við Jógvan hjá Aksali og Jógvan hjá Louisi á Tvøroyri um at gera okkurt fyrri tey sum ikki fóru til jóansøku.

Ólavsøkadag í 1924 fóru so vágbingar til Tvøroyrar fyrstu fer við »Mercure«, men tá teir komu norður á Flesina, lógu

summarið, tí eg minnst jóansøkadag við grovum heglingi, har ikki var farandi út fyrri dyr, so ójávnt kann veðri fella í Foroyum, og mær er sagt, at eina jóansøkunátt fall so nógvur kavi niður, at ein tarvur sum koyrdur var í hagan, lá frýstur í hel í Toftarætt jóansøkumorgun.

ÍTRÓTTUR

TB vann á B36 1-0

So hendi tað aftur: TB vann á B36 í Gundadali. Langt er frímillum at suðuroyarliðini vinna á havnarliðunum í Havn, men hetta gjørdi TB seinasta sunnudag.

Dysturin var ikki av teimum bestu, men tó til tíðir nokkso spennandi av tí at TB kom á odda mitt í fyrria hálvleiki og B36 royndi at pressa fyrri at javna út áðrenn hálvleik. Hetta eydnaðist ikki, og seinna hálvleik átti TB so ruddiliga, men má finga teir onki, tað kom nú mest av at Ólavur í B36-málinum spældi ein frálíkan dyst, tað var mestsum ótrúligt nógv av tí hann bjargaði. Málmenninir báðir vóru bestu menn á vølli. Jóanes í TB-málinum var ógvuliga sikkur millum stengurnar, bert spell at hann ikki arbeiðir meira úti í 16 metrinum, stórus og sterkur sum hann er.

Delmar og Johan vóru góðir miðvøllsleikarar hjá TB, og øll verjan var góð. Alopið er tað veikasta hjá TB sjálvt um Herálvur, ið kom inn í seinna hálvleiki, setti meira liv í.

B36 spældi eitt tað vánaligasta vit hava sæð í langa tíð. B36 hevur ofta verið nevnt sum liðið ið ongantíð gevist á hondum, men tað gjørdi teir hesuferð. Árni Rein royndi at halda spælið gangandi á miðjunni, og tað eydnaðist eina løtu, men so fór verjan at gypa hvønn einasta bólt himmalhøgt frammi móti TB-málinum, tað gjørdist Árni arbeiðsleysur, og tað sindri av spæli ið hevði verið, tað hvarv sum døgð fyrri sól.

Var dysturin ikki góður, so kann tó eitt gott verða sagt um hann, hann hevði tann rétta vinnaran.

B36 II. – TB II. 2-4

Beint eftir 1. liðini spældu meðalfeildarliðini hjá somu feløgum. Eisini her vann TB fult uppið 4-2. Tað man vera langt síðan, at TB hevur vunnið ser 4 stig í Havn sama dag, men tey skulu vera teimum

væl unt, tí teir høvdu tey uppið borin. Í meðalfeildardystunum finga bæði liðini hvørt sitt brotsspark, men í báðum forum vóru tey bjargaði, sjáltsamt.

Bíll.

LESARABRÆV

Aftursvar til Vágbing í Sosialinum 24. juni

Tað er ikki lukkuligt sum ein vágbingur er illum um, at HB skal koma suður at spæla sín dyst móti VB á heimavølli á jóansøkuhaldinum.

Eg mátti fara at hyggja eftir í kappingarskránni um so var. Jú tað stendur har: 28. juni VB—HB og sama dagin B36—TB. Heimaliðið stendur vinsturmeigin. Tað sær eitt sindur lógíð út, men hví nýta høvi til soleiðis at fáa luft fyrri síni »havnakannibalism« og spilla út bæði HB, B36 og ISF, fyrri nakað sum einaferð má hava verið góðkent av øllum teimum luttakandi feløgum hjá ISF, men sum nú kanska ikki kemur so væl við hjá øllum.

Og síðani bríklar hann ymist um HB og B36, har hann um HB sigur, at teir vilja troka seg suður á jóansøku, nei vita tygum hvat, havnalíðini hava í hvussu er úr at gera, at teir eisini skulu fara at noyðast at troka seg inn á onnur, ið ikki vilja fara teir.

Um aðrar dystir nevnið hann, so er tað at siga, at eisini á øllum plássum í Foroyum kann ein til eina og hvørja tíð fáa vátta beint tað mótsetta, av hvat ið dómarin hevur dømt, tað er nú so gamalt sum fótbólurin er sjálvur.

Annars kann verða sagt um VB, at teir einki hava at skammast við, hvat ið góðum fótból

Hugskot um Hargaskaldið

Nú stendur tú Pól, framman Gylta lið,
nú lokin er liggjammans dystur,
og Lykla-Pætur, við knykklum í brúm,
studerar títt syndareglistur:

»Tú helt mínar »heilaga« menn fyrri háð,
ja, speðrak mær sjálvan hin Gráa!
Heldur tú sjálvur — ja, álvaratos,
at hús tú hjá okkum kann fáa?»

Hann blaðar — og kvokkur: — »Far tú bara inn!«
Og knykklarnir síðka í hvørjum:

»Tað var ikki t ú, sum var meinbági mest,
fyrri mín í tey smáu í Foroyum!»

Tað eru teir hardrendu røktingarmenn,
ið heita mær seyðna í havgang.
Teir skelka mær sálirnar, sáða út split!
— Seg sjálvur, teir gloyma at aga.»

27/6. 1970

HANS DALSGAARD

ROYKUR, LUKTUR

Eg farið fyrst og fremst at veita SOSIALINUM eina stóra tøkk sum einasta blað sum verulige er farið í hernað móti tí ræðuliga óskili sum í dag er úti í Havnadali, og somuleiðis fyrri oddagreinina í seinasta leygardagsblaðið um forpestanina av luftini.

Eg havi ferðast nógv úti í heiminum, og sæð nógv stórvakra idnaðarbýir, og har er ikki allastaðni líka tespuligt, og tað er ikki annað at væntað her hjá okkum um vit fáa nakað av idnið. Sjálvandi skulu vit ikki vraka idnaðin, men heldur gera tiltøk fyrri at byrgja fyrri einari dálking av luftini. Hvussu er skilið við sildaverksmiðjunum her í landinum. Tað luktar so at onginn kann vera nærhendis. Er hetta neyðugt. Sum áður sagt luktar og rykt úr ruskovninum. Er hetta neyðugt. Og síðani dálkingin av landjórðini. Fulltessaðir bilar av fiskar-, ella sildaslógvi koyra gjøgnum býin og svína býin til. Er hetta neyðugt? Aðrastaðir hava teir bæði sildaverksmiðjur, lastbilar, ruskovnar o. a., men tað er minni enn so allastaðni at skilið er tað sama sum her.

vjðvíkur, teir royna at spæla vakran fótbólt, og tað eydnast teimum eisini, og tað er kanska tí at teir ikki gerast foroyameistarar á hvørjum ári.

Men tað er ikki í bløðunum at ítróttarkappingar skulu avgerast, men á tí øki har kappingin er ásett at fara fram, og har ið tann góðkendi dómarin hevur alla avgerðina, annað gerst ikki.

Áskoðari.

Í einum býi í Danmark, har eg var bústandi í nøkur ár, var ein ruskovnur, sum stóð millum húsinu. Tað hvørki luktaði ella reykt. Aðrastaðir sá eg sildaverksmiðjur sum ikki luktaðu og ongastaðni sá eg lastbilar svina veginnar til við fiskaslógvi.

Er tað nú soeðið at foroyingar eru nøkur svin? Eg trúgvi ikki. Flestu fólk royna at hava tað snotiligt kring húsinu, og ganga væl um alt. Men tó eru onnur í millum, sum tíverri ikki gera tað sama, og hetta koma vit øll at liða undir. Tað eru fólk millum okkum sum eru vakinn, og ikki minst ungdómurin. Er tað lógíð at hann rýmir av landinum, istaðin fyrri at drukna í lorti og óhundsku?

Misnøgður.

...

BATAHAVNIN

Tað var gott, at býráðslimir á seinasta fundi stóðu so væl saman um eitt so stórt og gott mál sum hetta: at fáa eina bátahavn úti í Álakersvík.

Her verður loystur ein stórus og átroðkandi saknur til gagn fyrri teir havnarmenn, sum hava áhuga fyrri at eiga bát, men sum í dag hvørki á sjónum og enn minni á landi hava pláss fyrri honum.

Neystaeigarar vóru fjølmentir móttir upp á býráðsfundinum, og teir vilja væl saktans royna at halda uppá sínar privatu fyriminir, men teir koma nokk at fola seg betur í tí nýggju havnini við 300 bátum, har alt verður gjørt fyrri allar, og tað er væl tað, sum býráðið er sett til at gera.

X.

Keypið

frá teimum, sum týna í

SOSIALINUM